

Jeg skal med disse Bemærkninger paa Udvalgsflertallets Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget. Jeg gør det saa meget hellere, som jeg anser denne Sag for at være, som det er sagt, af national Betydning. Det er en betydningsfuld Sag, betydelig ved den Dristighed i Initiativet, som knytter sig til den, ved den dygtige Betænkning, som danner Baggrunden for den, men først og sidst ved det Formaal, den sætter sig. Det er et omfattende Formaal nu at ville skride til at skabe Muligheder for, at den vestjyske Fiskerbefolkning paa en langt mere fyldestgørende Maade end hidtil kan faa Del i de Havets store Rigdomme, der ligger derude Vesten for Danmarks Far West.

J. Andersen: Som Ordfører for Mindretallet skal jeg begynde med at takke den ærede Ordfører for Flertallet (Eduard Larsen), fordi han, inden han forlod Talerstolen, tog Brodden af Begynderlesstykket i Flertallets Betænkning. Det kan ikke nægtes, at naar man læser det, faar man et noget andet Indtryk end det, som altsaa har været Meningen med det, og det glæder mig, at det nu er sagt.

Den ærede Ordfører sagde, at man skulde gøre noget, for at vore Fiskere kunde faa Del i det store Vesterhavsfiskeri, hvis Udbytte aarlig anslaaes til saadant noget som 200 Mill. Kr. Hvis dermed skal være sagt, at man hos os skal ind paa at drive Fiskeri i Vesterhavet efter det samme System som i de store Lande, turde det være en tuldkommen fejlagtig Fremgangsmaade, man her vil vælge. De Fiskefartøjer, der ligger længe ude og fisker den store Mængde Fisk op, har nemlig saa sandt ingen Havne lige ved at søge ind i. Det er Fiskeskibe, der gaar ud med det for Øje at blive liggende i Maaneder paa Fiskepladserne og trawle Bunden for Fisk, tage Fisken op og salte den ned i Fustager, hvorefter der kommer dertil indrettede Skibe ud til dem med Proviant, tomme Fustager, Salt o. s. v., tager de fulde Fustager og sejler bort med dem. Men der er dog vist neppe nogen, der tænker paa, at disse Havne skulde skabe et saadant Fiskeri fra dansk Side. Thi hvis man i Danmark ønskede at faa et saadant Fiskeri sat paa Benene, har vi Havne nok dertil. De Skibe, som bruges dertil, skal nemlig ikke søge Havn hvert Øjeblik. Meningen med de her foreslaaede Havne maa være at skabe Adgang for Kystfiskerne til at faa en hel Del flere Fiskedage, end de har nu, idet de ikke

kan have søgaaende Baade liggende paa den aabne Kyst. Det urolige Vand hindrer dem i at have Baadene liggende ude paa Havet, og store, tunge Baade med Motorer kan man ikke trække paa Land, naar Uvejret kommer. Derfor er vore Fiskere langs Kysten meget uheldigt stillede, og derfor vil man nu fremme Tanken om Anlæg af Havne, der skulde betyde, at Fiskerne i Stedet for fremdeles at benytte den primitive Fiskemetode skulde gaa over til at fiske ved Hjælp af større Kuttere, saaledes som Fiskeriet nu foregaar fra Grenaa, Frederikshavn, Esbjerg og Skagen o. s. v., og til dette Formaal slutter jeg mig.

Jeg vil gerne være med til at bygge Havne paa Jyllands Vestkyst, ud fra den Betragtning, at man derved kan skabe flere Fiskedage, og naar jeg ikke har kunnet gaa med til at bevilge saa store Summer, som her er Tale om, til den ene af Havnene, er det ud fra den Betragtning, at det, som ligger bag ved Forslaget, er, at denne Havn ikke alene skal være Fiskerihavn, men ogsaa Trafikhavn. Naar man siger, at Anlægget kun gaar ud paa en Fiskerihavn, forekommer det mig, at Kommissionsbetænkningen taler et saa tydeligt Sprog imod dette, at det ikke er til at komme udenom. Forholdet er dog, at den for Havnen ved Hirtshals foreslaaede Dybde maa anses for at være tilstrækkelig til de Fartøjer, der skal fiske i Vesterhavet. Jeg gaar ud fra som givet, at det har man regnet med, og jeg ved af Erfaring, at den Dybde er tilstrækkelig til, at vore Fiskefartøjer kan sejle derind og ligge der. Men den anden Havn er projekteret en hel Del dybere. Det er ikke, fordi Farvandet, hvor den skal bygges, i sig selv er dybere, for der stod utrykkelig i Betænkningen, at der skal uddybes indtil disse Dybder, og det har altsaa været Meningen, at den Havn skulde bruges til noget mere end til Fiskerihavn. Men overfor dette har de speciel sagkyndige, som Udvalget har haft med at gøre, de Herrer, som den ærede Ordfører nævnte før, afgivet saa kategoriske Erklæringer om, at det er umuligt at bruge Havnen til dette, og i det sammè det var sagt, gik Udvalgsflertallet ind paa, at som Trafikhavn eller som Nødhavn eller som Kulstation maatte man lade Anlægget ligge og gaa ind paa, at det kun skulde være en Fiskerihavn.

Nu vel. Havnen skal altsaa kun være Fiskerihavn. Men hvorfor i Alverden vil man da have en Fiskerihavn saa stor som her foreslaaet? Naar man efter Kommissionsbe-